

pensionsalderen. Undskyld mig, men det burde vi dog have råd til! For det er jo det, denne regering taler om: ca. 100 kr. i gennemsnit pr. person i ét år taler vi om.

Og vi taler ikke om en bruttoskat, vil jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen. Vi taler om en pensionsordning for alle erhvervsaktive; vi taler om, at man får sine penge igen, endda med renter og renters rente: et tilbud, som man efter min bedste opfattelse ikke kan afslå, og et tilbud, der oven i købet passer til det, der er samfundets behov lige nu.

Der er tale om rettidig omhu, som hr. Torben Lund udtrykte det, og der er tale om en omhu, der er retfærdig, der er præcis, der er effektiv, som omfatter alle dem, der skal byde og yde, og som betyder, at man ikke kan komme udenom, men må yde sit bidrag til fællesskabet. For det er jo forudsætningen for, at alle kan få, når fællesskabet skal levere. Og der er også tale om den nødvendige politik for at fastholde Danmark i fremgang, som hr. Jørgen Estrup så rigtigt sagde.

Nogle har kaldt forslaget om en pensionsopsparing i ATP for en skat, men som jeg allerede har sagt, er det ikke rigtigt, for pengene ender ikke i statskassen, men hos den enkelte.

Og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg finder meldingerne i dag fra flere af partierne skuffende, for man er parat til at forhandle, men de ændringer, man foreslår, trækker i den forkerte retning: Enten lægger man op til helt urealistiske offentlige besparelser – og her er jeg nødt til at sige, at regeringen ikke medvirker til urealistiske offentlige besparelser, for det er ikke det, der er hovedproblemet – eller også vil man kun være med til at justere dele af forslaget, så vi ikke får den nødvendige samlede justering.

Skal man nu gøre det ene, eller skal man gøre det andet? Regeringen finder, at alle realistiske muligheder skal afprøves. Vi skylder befolkningen, at den reelle forhandlingsvilje afprøves, men afprøves rigtigt, på indholdet, og uden at vi går på kompromis om den nødvendige økonomiske politik.

Jeg vil derfor anmode formanden om at udsætte mødet i 3 timer med henblik på, at jeg sammen med økonomiministeren og to af mine andre kollegaer i regeringen, finansministeren og udenrigsministeren, kan indbyde de ansvarlige partier til drøftelser på mit kontor her i aften, så vi kan få afprøvet, om der er grundlag for og perspektiv i at indlede forhandlinger eller der ikke er det.

Når jeg har truffet beslutning om denne proces, så er det, fordi det er en meget enkel problemstilling, vi skal tage stilling til, en meget enkel problemstilling, som er til at overse: Vi vil i aften koncentrere os om det, der er hovedsagen, nemlig opsparingen. Kan regeringen i aften få et klart billede af, om regeringen kan komme igennem med sit opsparingsønske? Det er det, der er vores opgave.

Anden næstformand (Henning Grove):

Efter henstilling skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 23.00.

Mødet udsat kl. 20.20

Mødet genoptaget kl. 23.00

Formanden:

Fra statsministeren har jeg modtaget anmodning om at udsætte mødet i yderligere en time.

Jeg skal derfor udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 24.00.

Mødet udsat kl. 23.01

Mødet genoptaget kl. 24.00

Formanden:

Fra statsministeren har jeg modtaget anmodning om at udsætte mødet i yderligere en time.

Jeg skal derfor udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 01.00.

Mødet udsat kl. 00.01

Mødet genoptaget kl. 01.00

Formanden:

Fra statsministeren har jeg modtaget anmodning om, at mødet udsættes i yderligere en halv time. (*Munterhed*). De sidste to gange var det en time, og nu er det kun en halv time; så det går fremad.